

MAGYAR KIRÁLYI POSTA

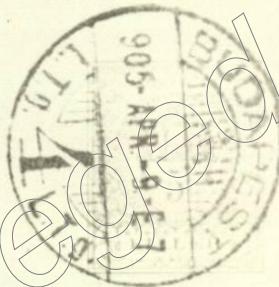
LEVELEZŐ-LAP

Nemes

Olah Gábor
Stanár Imre

Kollegium.

Debrecen.

^u Schmidt Erositiner át- Budapest,
adtam üdvözletedet, a melyet „általau” viszonoz. - 905. április
9.

Tedres Oláh Gábor

meleg köszönet az elismertetőről.

Önmagamért és csármáimért kívott
nehéz, sorszor Reserves buszamban
végzetlenül jól esik az olasz magánysor,
szabai halász üdvözlete, mint a
tied. Errében, hogy bár életünk
jöönnyös ösvénye elvált, a lelkünk
ölelkerner. Éppék vannak magyar-
ságban, moderniségekben. Szép és
magasba "lévő" utatón én is köszön-
tődök, bajtárs. Hallom és pedig ösrüte
napról napra, sikeridet. De az i-gariak,
az napok csak erőtán jönnek. Hallom és
pedig ironikusan, hogy holmi közelí vég-
ül rászagsz! Hohó, nem oda Bude! Ha én,
decsé & Béna tornyilalvánk így, értevén!
Az Olimpus tetejéig meg ne állj! J. Gy.

Címem: J. Pp. magánzó
Bogd, Spar u. 13.

Kedves öreg hívem,

a gyöngéd megemlékezést ferde fejemről
gyöngéssel szível fogadtam. Eleinte hálá fejében
a helyi törvényszékhez akartam menekülni egy
antiemlékezést, a melyben a te zöld
szemeidről és sárga Répedről volt szó, de
a nevezett királyhársona csak a nyílt téren
sorompót nyitotta volna meg "gyöngéfűszem-
mel", a mi peivébe kerül.

No de ezt is kitüretem. "Elsont befor." Egy fene, Oláh Gábor írtam, Körönjém meg,
legalább benne vagyok jóeleve a hátrahagyott
izatai és levélrészében. "Non omnis moriar.
A mit nem értem el ezz kardcsapással,
néhány tollvonással, azt imre elértem".

És minden oláh Gábortól, a magyar öreg
és néppróixa jelentő legremorebb mivelő
jától, a magyar humor gyöngy mesterektől
Arany János nem mellettük Rövidjától,
Colonai Lajosról, aki mint ember és költő
mily bitang ez a név (manapság) kezdettől
"fogva örzinte és mélységes hosszélemet, majd
szerezetetlen vitta ki aki - ördög vigye a
hivatalos nagyságokat s elkönyvelt halhatlanulat
a ki mondóm Rostolányi, Babics és Madai
Gyula bárdjain mellett a legnebb reményekkel
bútat s maz is valaki - de kova lyukadtam?

An quoque secessi ruitis? Eh, üsse Ró a
szubjektív momentumkat ennek a leveleknek eljé
engedje, Rö tödés, lusus, a folytatását azonban
noszt komolyan írtam S aláírom. Remélem!

mon entetől el felre, hanem megergettetőt.

Köszöntöm, öreg, a hivatalos összineket
közönöm a prisztyáns humortól duxraktion-
durrado budapesti emlékeket s imre, ill. Küldőn,
a nagy álmódónak, népiessegében és humorban
dicső elődöknel (legy utoda dicsőségeiben)

Jókainak manupropriált. Rongyos papirusz
te úgy hat, mint egy meglepett nemeseti lobogó!

Fogadja Debrecen arral a fogalattal, a melybel
berenysegem Küldi.

Arany János stíliumorra merülttem; az
öreg minden belüzet felom, eszem, mint a rötagyilás-
ról. Széndelom magánri életrajzát, a mint én tudom.
Szeretnék olvasni csinálni, mint a milyet Biel-
ssovsky csinált Goethevel és Carlyle Schillerrel.

En Aranyról kissé más veleredében va-
gyok mint a Körvölémény. Sokkal modernebb-

nak és solhalta emberibbnek látom, mint mások.
Jdeges érzékenység és merő finomság, de
józan humorral szaturálva. A mi nagyfejű
szépöröknek egy kissé öreg és unalmas Aljaistukt
faragták belőle. Ebből annyi igaz, hogy ő is
mindent megtör és mindenöt megborcsát, de
az is igaz, hogy nem szerett híron ülni s
nagyon szeretett találós meséket faragni a
sceptramára. Van valami dekadens vonás benne
sor benne a legértekebb. "Egy fajó zep, mely
spipál." Es tegyük között is a ki ert meg meri irni
magáról. Kélyseget, mélyseget, Shakespere bohó-
creinak boldogságát: Ki látta ezt eddig a tam-
burás öreg úrban? Talán Gyulai János, de 8-
nagy Rutya. (Mellelleg a legkedvesebb egységek
egyike, egyenben Aranyos.)

Fizál öreg s üss agyon egy licsit nagyon de-
jájál, er u jö. Levél olvasni is töled. Kettős
Juhász Gyula.

1905. júl. 20

MAGYAR KIRÁLYI POSTA

ZÁRT-LEVELEZÉSI

QC 6 JUL 20 N.Y.

Osk. Gábor

Kollégiumi Rözpár. Debrecen.

1905. júl. 20.

1905. júl. 20.

Ledves oláh Gábor,

én is verssel kérlekem, pere
en meg úgy se a magamról:

Mi vágok én? Sunkál!
És fájó gép, mely pipál.

(Trany utolsó sora 1882.)

Juhász Gyula. 13.

Ember, ha mindenről vél
akkor megiratni azt a jóembű
esszét, sírás! A ma még talán
az emlékmű. Talán!

Beteg vagyok, öreg, és erre
az én bajomra nincs balszem
Gileádban. Serelem? Jomház
diccség? Tene! Petőfi Tene
úri betegsége szállott meg:
ördönög vágok. De ezt a
modernebb kezdett még a
Jézus. Se jöjj ki Kírmí, csak
az anyafölde, az áldott anyaföld!
Tiszta! Ilejeim oda vanak.
Kép mi, hogy finomak, a kutya-

faját?

Törökbe megvaggod. Tanulok,
tanulok és bámulok. Fávont
kent Rijáron a filozófiát, a törté-
logiat, a gyermekfilozófiát és még
Rét. Töltében várak, báráton
itt a baj. Költső, akit megadt
a budomány fejeje! Tudós,
szíben mosog a Költséret
Kutalca! Láhalá!

Nagyon penit, hatalma körülöm
az elő állatot. Elgín Atheni
Timon és verset én! Szögedi
írót nem ismerem. Hát hiszen
firálunk firálunk itt legen,
ámba, aki nem firálunk,
talán jobbat körünk. Ez össz
el és virul. Még én is éllek.

Trany lárja: utolsó vigasoron.
Imádom tranyt. És ironi fogol
rólá. És utolsó gondolat
len Riven utolsó dobbaása.

Fj, ha serebz, nem en serebek.
Imadjalak? — Fjazz, az egészben
drága bőlöcs és martis Zalait disza
vérével köröntön, Kortolányi Sze-
kán. Fján! Tróját! Ha öröderes?

Juhász Gyula 7

Kedves Gábor

a nevezetű renaissance hajnalán
üdvözöllek téged, új hajnalt körön
tő nagy barátomat. Szabad
jövendő": ez volt az én álmonom
vággam, mindenem; íme bételit!

A maradásigba belecsap a
tökéles embervíla és fölfordul
 minden, a mi rothadásra teng.

A középkori bátyái ledőlnék,
a pimasz butaság és buta pimasz-
ság behúzza farrát a „nagy magyar
ugaron" is, a hogy Ady Endre bará-
tom kifejezi.

Társadalom, politika, errőlcs,
irodalom, tudomány, élet és mű
veszet básiletek, Szabad, igaz
lendületet nyer. Az Ember fog itt
élni, dolgozni, dalolni és tanulni,
küzdeni és győzni az Ember
és nem a Mágus, a Gentry, az Ur,
a Pap, a Szolgá, a Megalevuval,

Básiletek lesz, igen is, a tud-
mány és irodalom is! Gyönyörű
dolgozni élni, élni, élni.

Eddig várunk való itt a láng
Koldus és várunk. Itt Petőfi-

nek kívadt, csavaroghatott az ország-
áson a kutyákkal, ha Aranyjukat
kunyháztott az Nádorban a
molyokkal. Igaze, Csokonai Vitéz
Mihály, Fodafón az egben?

Kedves Gábor emi erzem az
idők változását, akár Petőfi egykor
előreírta a forradalmat.

Én már az szerepeket is kiosz-
tottam. Te, Ember, lesz a nagy
drámaíró a nép jia, aki a modern
igazságok igeit festbe öltöd a vilá-
got jelentő deszkákon, a honnan
az új idők (pufi Uj Idők!) széle
majd lesöpri a mestelen és nemtelen
szemetet! A Bokréta többi tag-
ját se feltem. Kosztolányi,
Dezső is helyt áll derék magáért,
Babics is legény a talpán, Zalai
szintén. Ezek a legfizatalabbak!

*
Csemege. A Szeged és Vidéke felelőse
Szakacs János, a tekeit Kivárvány,
Szerzője Körzött a Csokonai könyvtárdert
és esdve kér, írál a lapba olykor.
Próbát is rövesen látnak, mert
te úgy hitt magyarán, a hogy
kevesen, tan senki más: A mi
igazság, az igazság.

Hát íjjál nekik fül komolyat vagy
vigat. Modern lap, en is irok bele,
a kutyafaját!

*
A Thália-premiert esengye
várom. Előre kértem a ténycímet
és a jobbomat. Meg a pennámat.

*
A Szeged és Vidéket a nyáron át Kosztolányi és en láttuk el verssel, prózával. Majd megmutatott az encímet. Ittam Karafias és alanyi lirát (szelmeset is) oroszul és igaz 'mesék', tárca és hivel elet, polemizáltam stb. stb. stb. "Jó mulatság, forró munka volt". De már itt az össz, vár: "az igazi munka".

*
Szerelmem? Nem való' nekem erről beszélni. Gyökössy a megmondhatója!
Meg egsz gyönyörű, parfümös selyemkendő. Meg - no majd egyszer, allor!
De meg ne vedj, Ember, nem "Romoly" a dobog. Nem születtem en se filoz-
ternel se apának. Az en szüleseim:
az en műveim.

*
Igaz! Satalmas, Korzakos levélét, napon-napon Körözön! Pröllé adósod
* vassol. De talán...

* 8-5. ban bizonynyal olvas-
ta'd Strany János az Rákóczi-mű.
Kérve kérlek, irod meg Kritikai
megjegyzéseidet, kiemélen, erősen.
Várva várom.

*
Der Rákoczy-Marsch der
Schönheit der Welt!

Nietzsche.
(Op. XI.)

Ha szabad Nietzscheból kiabandulni?
Végeideálomból?

*
A válasz crime: Juhász
Gyula Budapest, W. Kímly
Központi Egylet! Bölcseireti Kar.
Kerec utca.

Mikor látjuk egymást?

Pest népnek igérkezik: Kosztolányi
Gyökössy, Zalai, Endrődi és a többiek
várnak engem. És vár a nagy mun-
ka, a mit vallalok, nemzetemért,
fájómért, az emberiségről.
Leszünk mi még Valaki.

Juhász Gyula j.
Maj Regaden, 705. nyarub.

Egy fiatal örvénylő mű.

Boldog halott. Vád és virág takar.
Eljátszottad az életet hamar.
Almodni tudtál, felibredni nem
Szíved - a boldog - íme más pihen.

A kishitűség karomol s imád,
De teged más nem bánthat semmi láz.
Nem halod iriggy bántom szádat,
Elő privére visszahullt a vár.

Kontárja az életuel, en drégeiny,
Mérárom a szerevessé negyeten.
Mely néked üdvöz és halált adott,
Nekem csal meddő lengő báratot.

En bölcs bolond, ki holt csinékhuch él,
S fölötte a ferento pinceredély
Elszáll ijesztő vistökös gyancsát:
Tamilnél több életet, halált,
De késő mar a boldogság nekem,
E rosszaijjú ifjú idegen,
Ha megtalálna, elfordulna tám
Es megriadva néne viszze rám.

Juhász Gyula.

Vigyárre öreg, hagy te is így ne
járj. Nagyon szomorú az, ha az
ember nem lehet szomorú - szép emlékek
fölött. Nessun maggior dolor - mondia
Dante, de nem erre, mint neli ott volt
Beatrice.

Tegy, ha legalább emeget nem int visszavag, fölköntetlen visszamenekedni az emlékeket
S hogy lehűthet valamit, öreg! Valahova vánatom valamit. De a visszemenekedni az emlékeket

Igaz! Nem várhatunk át e' levelet,
stílusztikai és teljesírási hibáit
szükségteljesítők a jobbréznél, a meljről
egyébként Babics iroja (a Magyarrol!)
hogy szociálisabb, mint a fejér-i rövid!

Kedves Oláh Gábor,

Megvan. Mi van meg? A tör és idő,
az alkalom, a kedv és nedv, nővel
 minden. Meg toll, tinta és papír is.
Ergo írok. Már, vagy még? - nem
halok meg. Komoly rándékum ez.
Már csak értez- se, Gábor, mivel
jobban szeretlek, - lehet is! - mint
"Serein" magamat. Szeret-k, ember?

Ei most, bocsás meg rejeim iró-
diákodnak, ha fejedelemekben vio-
faradozat, aforizmat, idegesen, bele-
gesen a la Nietzsche! (Aki kilőt-
egyébiránt kerdez Kijozanadni.
Egy új illúcio, amely ködbe fozzlik.
Idió", söt idió" boronatos bajnó,
Kapás, Siemöldi, tengeri remű gígesz,
őrült és längész Teiona! És all
revoix mivel azonban en is kizel
a retout eternelben! Hát:
(Igaz kisztorlányinak idő a Ch. H. d'Gábor)

1.

Henne, a XVIII. évezred, ahol mondotta:
Nincs Én, csak érzetcomplexumot
varunk. Nincs szubstancia, csak
érzetcomplexumot varunk. Nincs
akság, csak tapasztalás van.

Nem igaz a Rue Scars je! sem, mert
a Kriticizmus a bizonyosság, a holt
bizonyosság! A tudomány - hatalom.

A XIX. évezred vége est válasolta:
A tudomány esődöt mondott. Van
azonban okság, mert John Stuart
Mill tanítja is van bizonyosság,
mert Spencer kidolgozta
Én is van Világ: Spencer tanítja!

2.

Schopenhauer Arthur dr. ról nem
mondta el a véleményedet. Jól
lehet. Ő a legmagasabb művészre
(artistája) az abszolut gondolatnak.
Vale a stilben csak Platon és
Nietzsche (e polaris (magyarán Szö-
ges)ellenállás) versenyekben.
Mi, művészek, imádjuk a gondolat
e nekij művészítőit, e Baumeister
Johanneselet. De megint mely pikkens
ügg, hogy az egységes Schopenhauer
tanítvanya hirdeti az: Übermenschet!

3.

Tudod mi faj, öreg. Humorom formája
csakoz. Pedig eddig végan vörzéderett,
isteneire! Hoff is mondja Arany:

Nem marad komosz velém,
Sém a rende körzéki,
Csak a humor-nélküli
Duorta nyomorúság.

(Euphilopophe! 1880. dec.)

Beirrigelen a napról és renciról Babits
Mihályt, rokonát Thackerayat, Dickens-
nét, Carlyle-nét (Sartor Resartus) Voltaire-
nét (Candide) Aristophaneset, Arany-
nát és több grando humoristákat.

Arany kedvélye, nedvije van; gyönyörű
cseleket ír s - ó tempora - ó is panasz.
Ködik holmi lelkű nyaralysákról.

Te is itt valami megrülesről!
De hiszen akkor meg európulik
torrás s a siket egyszerre ordítom:

Ember, Gábor, a megholt isteneire!
Magyar Hauptmann, magyar domér és
magyar (ej ne, ki kívád meg Hval?)
... De no a műrő a magyar Haupt-
mann "kifejezettképességi jogát
magam részre vinnékkelom!

A Tar Mihályt után mondottam!

Agus benned látom, szent séges
írói stilusomra mondjam, az
igazi magyar népdrama meg-
szentő Shakespeerset, vagy, mint

aztérne! vágunk, Hauptmannját.

Rimber, az előter, a sorozat az egész
könyv, a stílus erősen hasonlít a
nagy, a legmagyarabb Sziléziai gondolat-
falkára, s hit címében adorálod.

Johannau Heuschel, Kannele,
Versunkene Glorie, több költőről el
benyűlés több a " földes íz " mint
alós összefüggés a ki napon is foun
Csangol " sur les glaciers de la
intelligence." (Ez a cím a S. Suárez
közgyönyörű esszenciáról (az a legnebb
műtaja dráma mellett, a mely Ibsen-
ről iszl a Revue de deux Mondesben.
1903.)

4.

Elírtam Magunktól. Ady Endre
eg levelet írt horrára (az napon jött,
a meljen a török ezel obortál árat-
erőn némi fölöslegéért), a mely-
ben barátságát járultja föl nekem
a kit más röjtő ismer "az irásain-
ból. Irija Hoff " a nap, intellektus
bőrcén vágjam a földre magamat!"

En az, a megváltó ige! "A látté-
kem filosof volt, de, a meghelt
isteneire, aki kisebbek néz a
lajón, megfogadom a jövöt tanácsát!

Szép gyerekkor jöjj vissza egy hónapra!
És most a nőta, depl, sromosan nőta.
Ugy török, mint halbe köse a Töl-
angyalban, kincsek a merőr,
keresni ejjúságomat! "Ilyen volt
"Faust ~~nag~~ húsvétkor, a műkor meg-
rendült sajadt lelkében a gyermeket
és angyalok keré, a régi karangok
íjai rózata!

Néha szép, ugyan néha, megsinál-
ni a naivságot. Üdein névni az
ide zöldre, Nietzsche-ként megtanul-
ni a mosolygást a sírások utána.
Néha szép, ugyan néha!

5.

Ha már tout la lire, encore oggi
dalt a Szerelemről. Hogy vagy vele,
Gábor? En öszintén vallani fogok.

Gyáva és jellemtelenn vajok a Római
Campon. Papák, hűye, marha!

Volt más vagy 5 idealom, de a vers-
irásnál többre egyszerűtől merész-
kedtem. Ezreutca-jut a Detlev von
diliciorox (a german strax) verse,
A lány a legény ságbaig, csokolózik (veg-
máig többre meunek! balladai hónalj!),

Es János fönn verset olvas.
Szá a refíngé az én rözsaszínködös
színtérben. Magányos gerdan.

idilli jelenet. Magányos szerelem.
Vagy a magunk fajtaja mindenben igy-
yen? (Szerelem, nem gondolok írt volna
Ön frt z sre? No, már angolul ne
szerelem Önmagamat!)

6.

Folytatás. (Más hangnemben, andante
religioso.) Gyökörség endetől rajongunk
együtt mosttanabban. El levelet egyszer
olvastuk s együtt ütöngünk a Thalia
tigréj. Gyárt Oláh Gabornak! brigtan
en! Kedvenc a kedvesnek! Meglesz!
Elöst báránynak az Idegen földönk,
de arcum piul, lelkem remeg – remek!
Kétfélezer a nemzeti küzdeleme!
Szeretem és fizetlek erk a szabállás ferfit!

(A rövidi ideálom az ó utcájukban
lálik s ö a poste d'amour. Kérlek, ejts
söt az erdereiben! De ne ugyon!!!
Írj és válaszd! F. Írj és válaszd!

A vég kérdése. Köszöntélek! Lelkem
gyalran horai száll! Szeretlek, ember!
Dolgorom. Marany és a franciaik. Peterfy,
Nietzsche. Görögök. Népkölcsey. Taine,
Biblia. Filozófia. Bodor Madar Madách.
Tudod, mit araroz ezek mondani?

Írj, de ne ily keveset és föredékesen,
mint en! Írja drámáiból, a terviből,
sől, a szerelemről a bajaiiból!

Cukki vele! Én vágott en!
Most latom, hogy sikerült el levelet kiszurkol-
nom. De most pihenek! Véghimerű!?! Juhász
nom. De most pihenek! Véghimerű!?! Juhász
nom. Írj Írj!

1905. szept. 15.

MAGYAR KIRÁLYI POSTA

LEVELEZŐ-LAP

Olah Gábor
tanár címek.

Kollégiumi Könyvtár

Debreczen

1905. szept. 15.

ÖNARCKÉP.

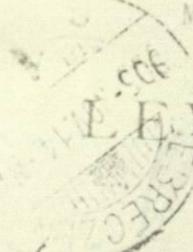
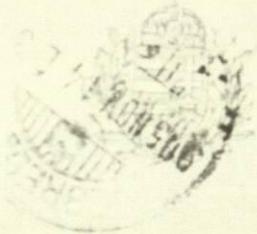

(Magyar ideálus.)

Osztály: Budapest,
14. ker. Királyi út 14.
12. III. Gróf Othon.
Művészszoba.

Medves Olah Gábor,

a dramát most olvassa Szemesi Sándor,
a Thália dramaturgusa, a második premieren(!)
fogják adni, két más egylelvonásossal. Az egyik
Frank Hedekindé, a nagy német irodalmi éjjeli lep-
kér, a másik szerénysegeinek lett volna, de en belhi-
ismereti furdalásoktól gyötörve örzetepteny. Az
hangjait most akarják rekonstruálni Koortolányék.
Mindenvöl értesítétek. En Madaival & Gyökönivel a
Gróf Othon bohémzobájában lakozom. Közönöm
gyönyörű leveleket. It V.F.S. ban találkozunk. Tú híz
gyula!

MAGYAR KIRÁLYI POSTA

LEVELEZŐ-LAP

Urim

Becsületes

Oláh Gábor

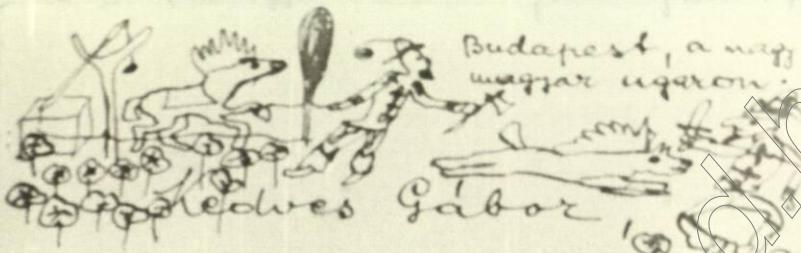
nem filiszter Úrnak

Kollégiumi Könyvtár.

Debrecen.

ekonyvtar SK-Szeged.hu

1905. nov. 13.

a dolog így áll :

Gyökössyékt nem mennyek, fene
ludja miért? Én szívesen bőnémet
mennék, de nekem éppen pénzük
délutánra esett a más hármonizban
elmaradt Kiss György előadásom.

Sic fata voletant! Ha valamire
el szerettem volna menni, a te
első előadásod az Iábor, de hét nem
engedi az én első előadásom. A Katya
istókját! Vasárnap lesz Ibsen a
Tháliaban. A Nietzsche-cikkem
nagyon kellemes öreg, az Új Száza-
ban megszántott Kildöm eximere
a mint igertem. Endrődi Sándor kiadatja
a K. Ival Kosztolányi Bolygóját. A V-S.
~~magyar~~ elhervadt örökkre. Én pedig
beljes vagyok, de nem örökké. Az
elbajonra nincs patika, nemzakura
éni is kerem a napot a napot ... Addig
nemem asszép lányokat.

J. Ász.

1906. jan. 16.

MAGYAR KIRÁLYI POSTA

LEVELEZŐ-LAP

tölköje: Juhász Gyula
Budapest VI. kerület 17. III.

Nemes Oldáh Gábor ar
faudr

Kollégiumi Könyvtár

Debrecen

(A körbefelé állítottak a levélben szereplő összes ügyfél elérésére minden lehetséges módval.)

1906. jan. 16.

il. J. örökk Zarág, ha nem rögt? Vagy
nemad van örökk Zarág? Küllyefjút!

Kedves öreg Úr,

én már két héte elküldöttem
neked Simson haját és környékéit
levelecskémét, a melyben többes
beszételeket kérlek, hogy Németország
és a hellenizmus, neakiklónál (3)
(rossz a tollam...) Gókonai részre tanul-
mányaimat küldd örömen (most
már megint NKirályi Pál u. 12. III. d.C.),
de se se ró, se benéd, alkotoz. Hát
édesem, epp meg a fene az ilyen válsá-
gos állapotot. Lélemben a világ-
fjádalom legnagyobb határait csaptodott
és katasztrófát tartor. Tarta a fene"-
mondás utaz törnyejét. Az élet olyan
a miljen esetek kell, bár nem mustaj.
E hamleki samárságok is sírásói
völcséjeik után szenvedtek szível kon-
statáció, hogy Szekszárska előtt állott,
a mi váram teljes butaságot jelent.
Szépem is vagyok, a mi váram nem
jelent temmet... Hát mi lősz embör?
Mi? Még kögeden, válság idején?

Fekete Gyula Dr. szcza

MAGYAR KIRÁLYI FOSTA

LEVELEZŐ-LAP

Monzkes Aláírókör
magyar írói címlap
Debreccen

Kollegium
Budapest

számra, hova a levelezőlap illik 10 fillér, külön 10 filléres levélzáróval.

ekonyvtar SK SZEGED.HU

1906. jan. 24.

U. J. Baja Márka arról írni, hogy nem bocsát
Sömmere sé. Nincs széred, oszt' irod a magyar fele
versököt. Elj! Visszegorál mit ösz a fele? Ezt meg
túja Márka. Barath F. Vöröth. Cithy G. Dramaturg.

Szigligeti János Riedl Poetika
Igarad van Embes, de, sajna, azaz
az igarságok Kormányorrák ez világít.
A himos magaslatárol minden lep,
jó, igaz, de fele magas az a magaslat,
Rakvinszai Szemeimmel csalé a sötét-
ben pislogók fel hozzá. "Mennyi
neker, Solyommadarás! " De ide nem
vagyok en kentrováni énekk, se Hamlet
ötödik felvonása, csak egy szegény
garaboncrás. Kovács Lajossal függelni
fogok és ... Sirböl jóvő Szelleme! ? onivel
en Tak Dolgozálóból a tragikum magyar
irodalumáról írók névre kötelek, legy oly
kegye, - több nem többet látott van a biblio-
fekad! - ír ejj lev. Japon legalább aran
ósmagyarokból akik e "szürke cseletről"-
gondolkodnak eddig, aran Beöthyig. Kölcseny
nemel (de hol a Körneren kívül?) Bajza, Vörös-
marty előzőtan, Kemény (hol?) Szászkápolj,
Henzlmann, Greguss és a legújabbak Néry.
Maguk mihi reram nascitas ordo. Esetleg
Körösi glomáidat is Körökhelyné, Lantos Ágoston
elatior de restiorum Horácz magyar műfordítóiin
sor. Nem fordítottál-e öreg mű? Ili? Lámv,
mára vagyok el a meg egészben ágyalázult.
A tragedia hatalma. Juhász Gyula regény.

MAGYAR KIRALYI POSTA

EVELEZŐ-LAP

Nevezetés

Olah Gabor
könnyelvész Ur

Kollégiumi könyvtár.

Debrecen.

ekonyvtar.SK Szeged.hu

1906. jún. 18.

Bresc. Ipar u. 13.
Szentendre

Kedves magyar Hauptmann,
Kedves öreg Bajtár,
Kedves oláh Gábor,

azért, hogy még neved nem ragyog
Albion hajólómpásán (haja, sokan belebú
kerül az ilyen reklám, fiaim!) azért,
hogy híred eggyelőre csak a Vatikánban isz
hat le, mivel Gombkötő által ott nép-
nevel - azért is kihatalmazta őket, hiszen
vidéki irótársnak és régi változhatlan
barátnak, mi?!? Mit csinál Hunyadi
dászló? Mit csinál Samson, Delila feje?
Mit csinál a lisztvizektelepi fogymusium?
(Ejnye, az Rözel lett valakikhez... Régi dal,
régi dal! Mit csinál Schmidt Ersei (mindig
rőlök beszélt az edes, mindig!). -

Vizontszolgálat fejében imre az en Uj

- Hiscim:
1. Kortolányi Dániel a Bp. N. ^{parti} beliő munka-
társa, i. Sz. i kritikusa, tárcaveretője stb. stb. je.
2. Tukás Gyula jó elődményzel letette a latin-görög-
magyar t. szakirányt majusban. Elvártam tőle!
3. Szabó Gyula valósániéleg Kutya Bagoson vagy
nincsalbaion lesz profenior.
3. Tátraverett strany Jánostól még mindig nem
voltakult ki és most is ria strany Osztályának kis
szereket. Egyebekben - kiterzi a tollat és
sorakoztatva rövid időn belül visszatér.

Kedves jó Gábor bátyám
szent öreg,

*

boldogító soraid voltak az első modern
ünenet ebbé a középkori ghettóba.

Gondolhatod, hogy újra jött a lelkem!
A magyarok ikne, kiben még hízik, áldjön
írte Gábor és segítsen föl nagy Budapestre,
mond átkos szent várrosba! Amen.

Karánkok földjein vágok. Német ró, pincék
mindenütt. Zsidóváros mellett Zsidófalu.
Pariton, ilyenkor érezem, hogy menüjire
magyar vágok! A kutyák istenit cunek a
zsidó világnak. Ír, az az illatsorban elő
besompoló, álmot zavaró, Kalmárvári ~~kertek~~
~~Károly~~, Károly, a mely itt Maramaros-
rigeten fölötti ódiját, holnap talán már
a Budapesti Napló szerkesztőségében köpi
le a bata fejmaggart! Probatum est.

*

Magyarorszáj a magyaroké. Ezt tanítom én
az iskolában, magyar óráin, latin óráin, törté-
nelem óráin. A végeken a magyar nevezet
Katonaija vágol - erre hajtan le alomra
minden nap, elszáradt fejeut!

*

Nagy magyarorszájban élök, kedves Gáborom.
Már megint vágol én itt, mint maga a
magyaraság. Ez abban leomorri és abban tragikus.
Erről írtam most a legnebb versemet.

*

Nietzsche? Hol van itt Nietzsche! Török
lesz az a fordításom, mint az életem.
Mint a napi magyarok élete, mint az Istray-
Jánosé. Nagyság ugye. Mit tudja abt. Adrisi
Abt Endre zsidó aki gyűjteményt jár versereket
is it am, de minden rép verset! Pocta
ó, aki lelke van!

Nagy bűneim vannak itt! Trixeklerata
vágok, magányos vágok, beteg vágok.
Nem vágok filicskék és nem tudok
beragni. Legfeljebb a célek memora fog
el!

*

Nagy Kutyája az élet! Eppen az elő,
igazi, nagy terelembé kerülttem regalen,
a mikor ide küldött a vézet. Gyöngörök
melyhegesen kelt angustus-vegi ejszakán
bicentárum Tölgy a nagy bolondos fiatal-
sorontól, a mi eppen arborakat kivirulni.
Még nem mutattak坦am be neki, de naponta
találkoztunk. Vétem neki egy sárga rösa bokré-
tát (nem debrecenit) és mentem ...

A Pestre megyek, üdvözöld e rép várost,
ahol O'van most - filoroptrix. Mily sépek
lehetnek a Négyes bráik, hisz ott van Antonia!

*

Lelkemben romoruan rép elegiait remeg-
nek....

Vasárnapi oláh Károly debreceni uradalási
Zilahi Szüllőt ebédeltem. Most már
szídom, miért tölt le csalónakid.

Egyebiránt Debrecen ~~márunkat~~ igon szípát
és a lacsui torony a kollegium tornyai ugye?
Rád gondoltam itt hozzánk többeket. Érdeles
is volt. Nagyeny Sihlajt virósen ~~nagyon~~
aldozott a nap. Kej Károlyi Sándor!

Én a piaristák gymnasiumában ta-
nítottam. Itt I. osztály főnöke vagyok.
Hálóhában szerep. 64 fiáam van - csak!

*
Itt a fene se tudja, hogy fizikálham
valaha. Schováse járok, síntariba is.
Kultúra semmi. Nevezetesejek: itt
volt Skiffi Zsófia, László, Istray-
János Kincső és itt Sül. Prielle.

*
Írta néha Gábor? Megvaltásom lesz!
Csak sokat, érdekelést, nyugati híreket!
Madaráról, Kosztolányiról, Tháliáról,
művészetről. Töleg Rólaír magadól.

*
A dráma Kézirat. Remekbe.
Udv.
Tukás Gyula

Márvány arcos-síjet. Lónyai János ut 12.
U. T. Nietzscheból, a mi van, most
jön a Magyar Személyben.
Te is imádtad Thurz Dózsa? Ö ferti volna?

JUHÁSZ GYULA

gimn. tanár

megyei

újra a rendetői könyvtában
1908 március 10. J. G.
Párizsi utca 22.

Budapest - 2000. - mafonos - 11b

ekonyvokt.hu

Ullalja!

Pogány Gábor horrád suhan e vers most, ó Pogány!
Sakkba naponta nál felid, ha jö az alkonyat.
Pogány Isten vappot igaz, de miq neve öszekert.
Délük tört legiója ád (elhunyt legyér).
S ha inálon sárbeli botong arót ugri felett
Annál ragyogóbban rágcs Napszak Képdelet!
Gábor, Béla, Simon, Derső jött a fürgesellén
És neki vappot uár egyszerű körökben.
Sabbiulá fázes Rózsa epp nappang tisztelez
A debreceni hístriib, ki itt járt Relestei.
S ha e Kopár, skizetből Csongrád régiessé ért,
Elérne éu is tan - Párti magjához Székely!

N.B. - Ez jóda, most igaz: fogadd volna
odal feketelethez utasításról és
az eredeti, his magyar, Sgrivó verset.
Könnyel olvasható, elbúsbult irodatban elő
vivődik benné ennemagával; —
haranggopács, magányos álcák és nagg
szimmi ferete alomvirágok nyilának
a te Komáromi épület puskái! Körepen!
Lélegzetben érzésekem verset olvastam
Tádzsau van? Minden igaz, a mi a mi igaz -
Zseni! Igaz a te napprátoró magad! Beemlése
it. Kulónban én hiszem beni, Gábor, és a
cigged, órai bár - Kell, hogy a te magányos
suverenit is legyen getztem a nekifde - Ez
is vigasztaljon, édes Gábor apám! G. Simon
magy láték, meges riw, igaz - forró! El mona-
ru az isztriai legyi Székely Salve! 1978 magyult
Suhán Gyula.